

Novi kazališni časopis, kojeg prvi broj imate u rukama, nastavak je bavljenja potpisane redakcije idejom upravo ovakvog časopisa pod drugim nazivima. Nadamo se da će ovaj početak uroditi trajnijim plodovima to više što je od ovog broja redakcija ojačana dobronamjernim Savjetom.

Časopis smo zamislili istovremeno kao čitljivo štivo o kazalištu i kao dokument koji će svjedočiti o sadašnjem kazališnom trenutku i nakon što se spuste zastori. Sam naziv časopisa odredio je njegovu osnovnu temu i sadržaj: zamišljen je kao kroničar hrvatskog KAZALIŠTA. Ma koliko nam izgledao poznat i razumljiv pojam *hrvatsko KAZALIŠTE* valja definirati njegovu upotrebu u ovom kontekstu jer ne označava "sveukupnost kazališnih događanja unutar granica Republike Hrvatske", nego jednu vrstu kazališne estetike. One koju najbolje označava engleska riječ – *mainstream*, a koja se nikada nije definirala. Definirale su se pripadajuće joj pojedine izvedbe, pravci, idejni krugovi, zanimljivi ljudi...

pro

Upravo zato što pojam *mainstream* nije definiran počela se upotrebljavati engleska riječ. Zato smo prvi broj započeli anketom o tome što kazališni poslenici u Hrvatskoj misle pod tim pojmom i koju bi hrvatsku riječ predložili kao zamjenu - kazališna matica, središnja struja, glavna tendencija.

U želji da se pokaže što je zapravo ta glavna tendencija u našem kazalištu, odlučili smo se za afirmativan pristup. To ne znači da podilazimo vlastitoj temi, nego je želimo definirati, a to je moguće jedino uz pomoć pozitivnih primjera. Izbor tema, ljudi i predstava o kojima se piše u časopisu je vrijednosni – ono što redakcija smatra vrijednim i značajnim u hrvatskoj kazališnoj glavnoj tendenciji prikazuje se u časopisu.

Naravno da časopis ne želimo zatvoriti samo u hrvatske kazališne okvire, nego ćemo, po kriteriju primijenjenom na hrvatsko kazalište, prikazivati i ono što se događa u kazališnom svijetu *mainstream* poetike izvan naših granica.

Sanja Nikčević

slov